

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/108/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217206062
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8217206062.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a sudcov JUDr. Moniky Juskovej a Mgr. Miloša Koleka, v spore žalobcov: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, proti žalovanej: P. C., A.. XX.XX.XXXX, W. N. XXX/XX, XXX XX N., o zaplatenie 738,31 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 5Csp/196/2017-109 zo dňa 01.06.2019 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanej n e p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., § 391 ods. 1, § 391 ods. 2, 3 zákona č. 160/2015 z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Žalobca sa v žalobe domáhal úhrady sumy 738,31 eur ako istiny, úrokov vo výške 208,22 eur, úrokov vo výške 475,39 eur, úrokov zo zostatku nesplatennej istiny, t.j. zo sumy 738,31 eur vo výške 24,5 % ročne od 8.6.2017 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 738,31 eur od 8.6.2017 do zaplatenia, poplatku vo výške 20,04 eur a náhrady trov konania.

Prvým rozsudkom č.k. 5Csp/196/2017-67 zo dňa 25.5.2018 prvoinštančný súd žalobu zamietol a žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal, pretože prvoinštančný súd považoval podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalovaná uhradila veriteľovi 2.286,60 eur, hoci takto mala vrátiť len 2.000,- eur, žaloba nie je dôvodná. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 25.10.2018 č.k. 17Co/127/2018-91, právoplatným dňa 30.11.2018 zrušil rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie pre nedostatok dôvodov podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP.

Súd prvej inštancie podľa pokynov odvolacieho súdu vykonal dokazovanie a v poradí druhom rozsudku zistil, že žalovaná ako dlžník a Poštová banka, a.s. ako veriteľ uzatvorili dňa 26.05.2011 zmluvu o úvere č. 7080364611, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej úver vo výške 2.000,- eur, s výškou úrokovej sadzby 24,50 %, RPMN 29,44 %, pri priemernej RPMN 20,56 %. Žalovaná mala zaplatiť celkovo 1.251,44 eur v 50. mesačných splátkach po 64,- eur, pričom dátum prvej splátky bol určený na deň 15.06.2011 a dátum konečnej splatnosti na deň 15.07.2015.

Keďže žalovaná úver riadne a včas nesplácala, veriteľ ku dňu 03.10.2014 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a vyzval žalovanú na úhradu dlhu vo výške 876,90 eur v lehote 10 dní od doručenia predmetnej výzvy. Výzva bola žalovanej doručená dňa 08.10.2014.

Žalovaná ku dňu 07.06.2017 zaplatila žalobcovi celkovo 2.286,60 eur, pričom suma 1.261,69 eur bola započítaná na istinu, suma 978,31 eur na úrok a suma 46,60 eur na poplatky.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.06.2017 uzatvorenej medzi Poštovou bankou, a.s. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s. došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky. Súd prvej inštancie zistil, že predložená zmluva o úvere uzavretá medzi Poštovou bankou a.s. a žalovanou neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., t.j. nie sú uvedené predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Uviedol, že v zmluve o úvere nie je uvedený ani jeden predpoklad použitý na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, keďže zo zmluvy o úvere nie je vôbec zrejmé, z akých údajov (predpokladov) veriteľ vychádzal pri výpočte RPMN. Do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Zo žiadneho ustanovenia zmluvy o úvere nevyplýva, že veriteľ pri výpočte RPMN vychádzal z údajov, a to § 9 ods. 2 písm. g) - výška úveru, ďalej písm. i) - úroková sadzba, ďalej písm. k) - výška, počet a termíny splátok, pričom tieto predpoklady tam majú byť uvedené za účelom, aby spotrebiteľ mohol skontrolovať správnosť výpočtu RPMN.

Zistil, že v zmluve absentuje aj náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z. z., t.j. priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov. V zmluve o úvere je síce uvedená priemerná RPMN 20,56 % vzťahujúca sa na nezabezpečené spotrebiteľské úvery, avšak účastníci zmluvy o úvere uzatvorili Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka, preto mala byť správne uvedená priemerná RPMN vo výške 23,46 %, ktorá sa vzťahuje na spotrebiteľské úvery so zabezpečením.

Okrem toho v zmluve o úvere chýba náležitosť, a to doba trvania zmluvy spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z., pretože termín konečnej splatnosti je v zmluve o úvere uvedený, avšak doba trvania zmluvy absentuje, keďže v nej chýba presné časové vymedzenie obdobia trvania zmluvy. Absentuje ďalej údaj o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z. a druh spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z..

Vzhľadom na nedodržanie vyššie uvedených obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere, tento považoval prvoinštančný súd za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. Pri závere o tom, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a žalovaná uhradila žalobcovi vyššiu sumu, než na akú mu vznikol nárok, žalobu ako nedôvodnú zamietol (uhradila 2.286,60 eur, požičala si 2.000 eur).

Dodal, že zmenu žaloby, ktorú žiadal žalobca súd postupom podľa § 294 CSP nepripustil, keďže zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ, čo je aj tento prípad.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, § 369 ods. 3 CSP. Úspešnej žalovanej zo spisu žiadne trovy nevyplývajú.

3. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal závery prvoinštančného súdu a uviedol, že zmluva o úvere obsahuje údaj o výške úveru ako aj celkovej výške nákladov. Číselné neuvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nemožno sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Celková výška je zo zmluvy jednoznačne identifikovateľná matematickým súčtom výšky poskytnutého úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojeným so spotrebiteľským úverom. Pokiaľ ide o predpoklady pre výpočet RPMN uviedol, že všetky údaje potrebné pre výpočet RPMN podľa platnej legislatívy boli v zmluve uvedené. Nie je zrejmé, ktoré údaje, podľa názoru súdu neboli uvedené a preto považuje rozhodnutie v tejto časti za nepreskúmateľné. Zároveň nesúhlasil s tvrdením, že výška RPMN je vypočítaná nesprávne. Poukázal na listinu, ktorú zaslal súdu s výpočtom RPMN podľa vzorca uvedeného v prílohe zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd určil celkovú výšku nákladov jednoduchým vynásobením počtu splátok a výškou mesačnej splátky. V predmetnom výpočte je však vidieť, že 50. splátka bola len vo výške 48,32 eura. Banka pred poslednou splátkou zaslala dlžníkovi list, ktorým mu oznámi túto poníženú splátku a zároveň mu oznámi, že sa jedná o poslednú splátku. Poukázal, že do celkových nákladov sa nezapočítavajú poplatky za dobrovoľné poistenie úveru, pričom medzi žalobcom a žalovaným nebol poplatok zarátaný do celkových nákladov, nakoľko uzatvorili zmluvu o poskytnutí doplnkovej služby poistenia úveru, a tá nebola podmienkou pre získanie úveru, či ponúkaných podmienok. Je teda zrejmé, že celkové náklady na úver boli vo výške 3.251,43 eur ($49 \times 64,76 + 48,32 + 29,87 = 3.251,43$). Údaje o dobe trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti úveru sú uvedené v čl. 3 bode 1 zmluvy. Pokiaľ ide o údaj o adrese predávajúceho,

na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť uviedol, že postup reklamácie upravuje Reklamačný poriadok Banky prístupný na Obchodnom mieste, ďalej Obchodné podmienky ako aj Všeobecné obchodné podmienky.

Navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo žalobe vyhovieť v celom rozsahu a žalovanú zaviazat' na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

4. Žalovaná sa podanému odvolaniu písomne nevyjadрила.

Podľa § 382 CSP ak má odvolací súd za to, že sa na vec vzťahuje ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce, vyzve strany, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadrili.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) výzvou zo dňa 22.11.2019 vyzval sporové strany na vyjadrenie sa k prípadnému odlišnému právnemu posúdeniu veci (§ 382 CSP), keďže v doterajšom rozhodovaní veci nebolo aplikované ustanovenie 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len zákon o bankách), ktoré sú pre rozhodnutie veci rozhodujúce.

6. Výzva bola žalobcovi doručená dňa 23.11.2019 a žalovanej dňa 23.11.2019.

Žalovaná sa k výzve odvolacieho súdu nevyjadрила.

Žalobca vo vyjadrení k výzve uviedol, že právny predchodca upozornil žalovanú na možnosť uplatnenia postupu v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka listom zo dňa 17.09.2014, predčasnú splatnosť vyhlásil listom zo dňa 03.10.2014, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej istiny s prísl. Od doručenia upozornenia prešlo 16 dní. Vo vzťahu k ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách uviedol, že žalovaná bola v omeškaní so splátkou 15.04.2014, t. j. v čase postúpenia pohľadávky dňa 13.06.2017 bol viac ako 90 dní v omeškaní s plnením jej peňažného záväzku.

7. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contratio, pričom dospel k záveru, že rozhodnutie je vecne správne.

8. Z vykonaného dokazovania pred prvoinštančným súdom vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu (Poštová banka, a.s.) a žalovanou bola dňa 26.5.2011 uzatvorená zmluva o úvere - č. 7080364611, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2.000 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v 50. splátkach po 64 eura mesačne. Predmetná zmluva je v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch s účinnosťou v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvou spotrebiteľskou.

Dňa 13.06.2017 bola podpísaná Zmluva o postúpení pohľadávok medzi Poštovou bankou, a.s. ako postupcom a BENCONT COLLECTION, a.s. ako postupníkom (žalobca v tomto konaní). Záväzkový vzťah, ktorý je predmetom tohto konania vznikol z bankového úveru, regulovaného špeciálnou právnou úpravou zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových

vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

9. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.

Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky môže byť považované za zákonný predpoklad z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie vždy je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá kontrola je osobitne dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu.

Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co 119/2013, 19Co 194/2015, 4Co 145/2014).

Ustanovením § 92 ods.8 zákona o bankách sa sledovalo sprísnenie postúpenia cesie bankovej pohľadávky zo sféry kontrolovanej centrálnou bankou a umožniť dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s ktorou dojednal finančnú službu. Zákonné podmienky akými sú napr. postúpenie iba splatnej pohľadávky, písomná výzva, 90 dňová lehota nepodporuje záver, že by hlavným cieľom sprísnenia cesie bankovej pohľadávky bola ochrana bankového tajomstva.

Podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.) (rozsudok NS SR vo veci 7 Cdo 26/2017 zo dňa 28.03.2018).

V prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

Na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť (rozsudok NS SR sp. zn. 1 Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018).

Podmienkou postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách je, aby bola pohľadávka splatná a výzva podľa § 92 os. 8.

Pre riadne zosplatnenie pohľadávky (§ 565 OZ) musí byť v spotrebiteľskej veci najskôr dodávateľom spotrebiteľ v lehote nie kratšej ako 15 dní pred jednorazovým zosplatnením upozornený na výkon tohto práva. Písomnosť sa musí dostať do dispozície spotrebiteľa.

10. Žalobca považoval za výzvu v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka výzvu zo dňa 16.09.2014, ktorou právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy s upozornením na možnosť využitia ust. § 565 OZ a vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Doručenie predmetnej výzvy do dispozičnej sféry žalovanej však nijako nepreukázal. Nie je totiž dôležité, že zásielka bola evidovaná v podacom hárku Poštovej banky, a.s. Je dôležité preukázať, že žalovaná mala možnosť sa s obsahom zásielky oboznámiť, teda že bola doručovaná na jej adresu poštovým doručovateľom.

Zosplatnenie úveru listom zo dňa 3.10.2014 podľa § 565 OZ bolo žalovanej doručené dňa 8.10.2014.

Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách pred postúpením riadne zosplatnenej pohľadávky vyžaduje ďalej okrem iného, aby banka spotrebiteľa upozornila o zamýšľanom postúpení splatného dlhu.

Obsahom spisu síce je výzva veriteľa na úhradu dlžnej sumy zo dňa 03.10.2014, ktorá bola žalovanej doručená dňa 08.10.2014, túto však nemožno považovať za výzvu v zmysle ust. § 53 ods. 9 zákona o bankách, nakoľko táto neobsahuje poučenie dlžníka o možnosti veriteľa zosplatniť úver predčasne,

ani na možnosť postúpenia pohľadávky. K postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu - Poštová banka, a. s. na spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. došlo dňa 13.06.2017. V konaní preto nebolo preukázané, že pred postúpením pohľadávky bola žalovanému doručená výzva v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a v dôsledku uvedeného ani nie je možné posúdiť naplnenie podmienky omeškania s plnením dlhu viac ako 90 dní po doručení výzvy. Z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách jednoznačne vyplýva, že omeškanie dlžníka viac ako 90 dní musí nastať až po doručení výzvy banky, kde už len zo samotnej štylizácie vety „...ak je napriek písomnej výzve banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní...“ možno vyvodiť, že omeškaniu dlžníka viac ako 90 kalendárnych dní musí predchádzať písomná výzva banky. Iný výklad tohto ustanovenia preto podľa názoru odvolacieho súdu ani neprichádza do úvahy.

Aj v tomto prípade je nevyhnutné, aby sa písomná výzva dostala do dispozičnej sféry dlžníka, teda žalovaného.

Keďže žalobcom nebolo preukázané naplnenie všetkých predpokladov postúpenia splatnej pohľadávky tak, ako to vyžaduje § 92 ods. 8 zákona o bankách (splatná pohľadávka, doručenie výzvy dlžníkovi pred postúpením pohľadávky, omeškanie dlžníka viac ako 90 dní napriek výzve veriteľa), postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, a to s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka.

So zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti má odvolací súd za to, že táto podmienka pre platné postúpenie bankovej pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách splnená nebola.

11. V kontexte uvedeného je to práve žalobca, ktorý nesie dôkaznú povinnosť, ktorej cieľom je unesenie dôkazného bremena na skutočnosti, ktoré tvrdí. V danom prípade je však zrejmé, že žalobca si dôkaznú povinnosť nesplnil a nepreukázal aktívnu vecnú legitimáciu v spore.

Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, a z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná.

12. Odvolací súd zdôrazňuje, že žiadnym spôsobom nespochybňuje právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, avšak pre takéto postúpenie je nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k riadnemu vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie musí banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky v súlade s § 53 ods. 9 OZ, § 565 OZ a § 92 ods. 8 zák. o bankách.

V prejednávanej veci žalobca nemohol platne nadobudnúť pohľadávku, ktorá je predmetom daného konania, keď bez platného postúpenia záväzku niet na strane žalobcu dostatok aktívnej legitimácie uplatňovať bankovú pohľadávku.

13. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny vo výroku potvrdil, prihliadajúc aj na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky sp.zn. II.ÚS 78/05). Vychádzal pritom z vopred avizovaného odlišného právneho posúdenia veci.

14. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania, postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, potvrdil.

15. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, tejto však žiadne trovy odvolacieho konania zo spisu nevyplyvajú, preto odvolací súd rozhodol tak, že žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, čo je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.